

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611218244
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7611218244.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Dany Ferkovej a JUDr. Ladislava Cakociho v právnej veci žalobcu C. V., F. U. Y., T. Y. Č.. XXX/XX, A. R.. Y. F., T. L., L.C..I., L. L. U. Y., Č. E. Č.. X, proti žalovanému Y. Ž., F. U. V., F. Č.. XXX/X, A. R.. K. M., N..Y.. E. L. L. U. V. U. Č.. X, o zaplatenie 84.292,48 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu i žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.11.2013 č.k. 5C/1/2012-138 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcich výrokoch.

Z r u š u j e rozsudok v zamietavom výroku, ohľadom zaostalej úrazovej renty nad sumu 1.704,906 eura, ako aj vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súd prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného uhrádzať žalobcovi úrazovú rentu mesačne vo výške 200,- eur od 10.1.2011 vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred, zaostalú úrazovú rentu za obdobie od 10.01.2011 do 30.11.2013 v sume 1.704,906 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Pri rozhodovaní vychádzal súd prvého stupňa zo zistenia, že žalovaný dňa 08.01.2010 spôsobil dopravnú nehodu, keď prednou pravou časťou motorového vozidla narazil do protiidúceho motorového vozidla žalobcu, ktorému spôsobil zranenia ako otras mozgu prvého stupňa, zlomeninu pravého členka, pomliaždenie panvy vľavo a pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní troch mesiacov. Za uvedený skutok bol Okresným súdom Spišská Nová Ves odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov pre trestný čin ublíženia na zdraví. Ďalej vychádzal súd zo zistenia, že žalobca aj na základe odborného posudku o invalidite zo dňa 21.02.2011 osobou so zdravotným postihnutím a rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 04.03.2011 bol uznaný za invalidného. V čase pred nehodou žalobca vykonával činnosť rozhodcu ako podnikateľ - živnostník a podnikateľskú činnosť musel ukončiť dňom 02.04.2011. Vzhľadom na to, že žalobca sa dožadoval vyplácania úrazovej renty, pri výpočte tejto úrazovej renty vychádzal z denného vymeriavacieho základu žalobcu za rok 2009, a to jednak zo závislej činnosti, ktorá predstavovala sumu 7.536,- eura z podnikania v sume 5.237,03 eura, teda pri výpočte vychádzal z denného vymeriavacieho základu z ročného príjmu v celkovej sume 12.773,03 eura.

Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd prvého stupňa k záveru, že nárok žalobcu na úrazovú rentu je dôvodný a sumu úrazovej renty určil ako súčin 30,4167 násobku sumy zodpovedajúcej 80 % denného vymeriavacieho základu žalobcu a koeficientu určeného ako podiel

čísla zodpovedajúceho percentuálnemu poklesu pracovnej schopnosti a čísla 100. Vychádzal teda zo sumy 12.773,03 eura/365 dní = 34,995 eura, 80 % z 34,995 je 27,996 eura, 50 % pokles/100 = 0,50, teda 30,4167 x 27,996 x 0,50= 425,773 eura. Vychádzajúc z ust. § 89 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. úrazovú rentu znížil o priznaný dôchodok, ktorý u žalobcu ku dňu vzniku invalidity a ku dňu poklesu pracovnej neschopnosti predstavoval sumu 199,50 eura. Vyčíslil tak úrazovú rentu, ktorú je povinný žalovaný uhradiť žalobcovi mesačne v sume 226,273 eura. Vzhľadom na osobu žalovaného, ktorý nie je zárobkovo činný, jedna sa o študenta, pracuje na polovičný úväzok s príjmom 73,22 eura, je nemajetný a má aj dlh voči Sociálnej poisťovni v sume 6.268,78 eura, znížil úrazovú rentu, a to mesačne o sumu 26,273 eura a zaviazal ho platiť žalobcovi úrazovú rentu mesačne vo výške 200,- eur počnúc od 10.01.2011. Nedoplatok na úrazovej rente pri uvedenom výpočte za obdobie od 10.01.2011 do 30.11.2013 predstavoval sumu 6.941,936 eura. Vzhľadom na to, že žalobcovi bola poisťovňou vyplatená na tento účel suma 5.237,03 eura, o ktorú žalobca vzal návrh späť, uvedenú sumu odpočítal zo sumy 6.941,936 eura a nedoplatok na úrazovej rente tak predstavuje sumu 1.704,906 eura a preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi uvedený nedoplatok. V prevyšujúcej časti preto návrh žalobcu na úrazovú rentu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal vzhľadom na to, že každý z účastníkov mal v konaní iba čiastočný úspech.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca i žalovaný.

Žalobca v podanom odvolaní žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť mu zaostalú úrazovú rentu za obdobie od 10.01.2011 do 30.11.2013 v sume 6.941,936 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, resp. aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že súd pochybil pri výpočte nedoplatku zaostalej úrazovej renty za obdobie od 10.01.2011 do 30.11.2013. Poukázal na to, že v tejto časti žalobu späť nevezal. Má za to, že súd pri určení výšky nedoplatku postupoval nesprávne v tom, že správne vypočítaný nedoplatok v sume 6.941,936 eura znížil o sumu 5.237,03 eura, ktorá mu bola poisťovňou Allianz Slovenská poisťovňa a.s. vyplatená. Uvedenú sumu mu skutočne poisťovňa vyplatila ako náhradu škody za ušlý zisk od 09.01.2010 do 8.1.2011 ale nie za obdobie podľa rozsudku, t.j. od 10.01.2011 do 30.11.2013. Správne mal preto súd zaviazat žalovaného zaplatiť mu zaostalú úrazovú rentu v sume 6.941,936 eura. Ďalej namietal v odvolaní nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k trovám konania, pretože podľa jeho názoru mal súd aplikovať pri rozhodovaní o trovách konania ust. § 142 ods. 3 O.s.p., pretože jeho rozhodnutie v takto právne zložitej veci záležalo na úvahe súdu. Je presvedčený, že má v plnom rozsahu právo na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil v súvislosti s domáhaním sa svojho daného a legálneho práva.

Žalovaný v odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu náhradu trov konania. Má za to, že výpočet úrazovej renty ustanovenej súdom v rozsudku nie je správny. Pri výpočte úrazovej renty mala byť zohľadnená iba výška iného príjmu a nie aj príjmu zo závislej činnosti, keďže táto už bola zohľadnená, čo vyplynulo aj z výpovede samotného žalobcu. Hrubý príjem žalobcu z podnikateľskej činnosti v roku 2009 bol 5.237,03 eura a používajúc primerane ust. § 89 ods. 1 zákona úrazová renta mesačne predstavuje sumu 174,57 eura. Pri výpočte mala byť zohľadnená taktiež výška valorizovaného invalidného dôchodku. Tým, že súd vychádzal z výšky pôvodne vypočítaného invalidného dôchodku, výpočtom dospel k nesprávnym záverom. V odvolaní ďalej namietal nesprávnu aplikáciu moderačného práva v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka a má za to, že zníženie nie je primerané, ako to vyžaduje aj predmetné ustanovenie. Pomery účastníkov konania neboli dostatočne zohľadnené vzhľadom na to, že je stále študentom, nemá majetok, má dlhy v nie nepatrné výške. Je zrejme, že majetkové pomery žalovaného sú ďaleko horšie ako majetkové pomery žalobcu. Pokiaľ ju súd vyhodnotil, že žalobcovi vznikol nárok na úrazovú rentu, mal túto obligatórne primerane znížiť a zohľadniť pritom dôvody hodné osobitného zreteľa, najmä majetkové pomery. Zníženie o cca 10 % nemožno považovať za primerané s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, a teda rozhodnutie súdu nie je v súlade so zákonom. Vzhľadom na uvedené, ak by súd riadil ním navrhnutým výpočtom dospel k záveru, že žalobcovi nárok na úrazovú rentu nevznikol a nemohol by ho zaviazat na úhradu zaostalej úrazovej renty. V časti náhrady trov konania považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za nepreskúmateľné, nakoľko súd prvého stupňa toto svoje rozhodnutie riadne nezdôvodnil a obmedzil sa iba na konštatovanie, že každý z účastníkov mal vo veci čiastočný úspech. Bol toho názoru, že trovy konania boli v podstatnom rozsahu zavedené a

nesprávnym žalobným návrhom žalobcu, ktorý svoj návrh opakovane upravoval, a to nielen z hľadiska výšky uplatneného nároku a aj z hľadiska právneho titulu.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je a žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ohľadom výpočtu úrazovej renty, ktorý následne aj správne právne posúdil ak zaviazal žalovaného platiť žalobcovi úrazovú rentu vo výške 200,- eur. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu ohľadom spôsobu výpočtu úrazovej renty, preto odvolací súd v tejto časti poukazuje na skutkové zistenie a právne posúdenie veci súdom prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Ako nepreskúmateľná sa však javí časť zamietajúceho výroku ohľadom zaostalej úrazovej renty za obdobie od 10.01.2011 do 30.11.2013.

K odvolaniu žalovaného je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že pri výpočte úrazovej renty mala byť súdom zohľadnená iba výška iného príjmu a nie aj príjmu zo závislej činnosti a pri výpočte mala byť zohľadnená taktiež výška valorizovaného invalidného dôchodku a ak namieta nesprávnu aplikáciu moderačného práva v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. suma úrazovej renty sa určí ako súčin 30,4167 - násobku sumy zodpovedajúcej 80 % denného vymeriavacieho základu poškodeného a koeficientu určeného ako podiel čísla zodpovedajúceho percentuálnemu poklesu pracovnej schopnosti a čísla 100.

Podľa § 89 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. ak sa poškodenému vypláca invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa ods. 1 o sumu tohto dôchodku. Úrazová renta sa vypláca v sume zníženej podľa prvej vety aj vtedy, ak zanikol nárok na výplatu dôchodkovej dávky.

Podľa § 89 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. na zníženie úrazovej renty podľa ods. 2 je rozhodujúca suma dôchodku, na ktorú má poškodený nárok ku dňu priznania úrazovej renty a ak bol dôchodok uvedený v ods. 2 priznaný, po priznaní úrazovej renty rozhodujúca je suma dôchodku, na ktorú má nárok ku dňu jeho priznania.

Podľa § 55 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. denný vymeriavací základ na určenie nemocenskej dávky je podiel súčtu vymeriavacích základov z ktorých poistenec zaplatil poistné na nemocenské poistenie v rozhodujúcom období a počtu dní rozhodujúceho obdobia. Denný vymeriavací základ sa zaokrúhľuje na 4 desatinné miesta nahor.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že pri výpočte úrazovej renty sa vychádza z denného vymeriavacieho základu poškodeného, ktorým sa rozumie podiel súčtu vymeriavacích základov, z ktorých poistenec zaplatil poistné v rozhodujúcom období. Preto správne postupoval súd prvého stupňa ak pri výpočte úrazovej renty „bral na zistenie denného vymeriavacieho základu príjem žalobcu za rok 2009, a to jednak z jeho zárobkovej činnosti ako zamestnanca a taktiež z inej zárobkovej činnosti, teda z príjmu z podnikania.“ Keďže príjem zo závislej činnosti žalobcu predstavoval sumu 7.536 eur a príjem z podnikania predstavoval sumu 5.237,03 eura, správne súd prvého stupňa vychádzal pri výpočte úrazovej renty zo súčtu oboch vymeriavacích základov, teda z celkovej sumy 12.773,03 eura. Nemožno preto súhlasiť s názorom žalovaného v odvolaní, že súd prvého stupňa pri výpočte úrazovej renty mal pri výpočte zohľadniť iba výšku iného príjmu a nie aj príjmu zo závislej činnosti.

Za nedôvodné treba považovať aj námietky žalovaného ohľadom tvrdení, že pri výpočte úrazovej renty mala byť zohľadnená výška valorizovaného invalidného dôchodku. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na citované ustanovenie § 89 ods. 2 a 3, z ktorého je zrejmé, že na zníženie úrazovej renty je rozhodujúca suma dôchodku, na ktorú má poškodený nárok ku dňu priznania úrazovej renty, a ak bol dôchodok priznaný po priznaní úrazovej renty, je rozhodujúca suma dôchodku, na ktorú má nárok ku dňu jeho priznania. Žalobcovi bol priznaný dôchodok dňa 10.01.2011 v sume 199,50 eura, preto správne postupoval súd prvého stupňa ak v uvedenej výške znížil úrazovú rentu vo výške priznaného dôchodku.

Vo vzťahu k námietke žalovaného ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa, ktorou namietal nesprávnu aplikáciu moderačného práva podľa § 450 Občianskeho zákonníka je treba uviesť, že súd prvého stupňa správne aplikoval uvedené ustanovenie na zistený skutkový stav ak znížil z dôvodov hodných osobitného zreteľa výšku úrazovej renty. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného v odvolaní, že jeho pomery neboli dostatočne zohľadnené vzhľadom na to, že je študentom, nemá majetok, má dlhy v nepatrnej výške, nakoľko uvedená situácia nemôže byť na ťarchu žalobcu do takej miery, že mu súd neprizná, resp. prizná minimálnu náhradu škody.

Za dôvodnú však považuje odvolací súd odvoláciu námietku žalobcu v časti zamietavého výroku, ktorým súd zamietol časť zaostalej úrazovej renty za obdobie od 10.01.2011 do 30.11.2013 nad sumu 1.704,906 eura vzhľadom na to, že v uvedenej časti je rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľný, lebo z dôvodov napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, za aké obdobie bola žalobcovi vyplatená poisťovňou suma 5.237,03 eura, ktorú súd odrátal zo sumy 6.941,936 eura.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo vyhovujúcich výrokoch podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a v zamietavom výroku ohľadom zaostalej úrazovej renty a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 221 ods. 1, 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o zaostalej úrazovej rente žalobcu nad sumu 1.704,906 eura za obdobie od 10.01.2011 do 30.11.2013 a v tej súvislosti sa vyporiadať náležite s námietkami žalobcu v odvolaní.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.